

Dos anys de mandat marcats per la pandèmia

El reeditat pacte de govern entre Junts, Esquerra i Ara ha alterat el full de ruta previst per les conseqüències de la covid

Una imatge dels tres socis al govern: Noemí Llauradó, Carles Pellicer i Daniel Rubio | Reus.cat

Som a l'equador del mandat polític. Una etapa, per al govern que encapçala **el batlle, Carles Pellicer**, marcada per les conseqüències de la pandèmia. Dos anys enrere, l'estiu de 2019, **reeditada l'aliança amb Esquerra i Ara Reus**, l'alcalde s'havia marcat l'objectiu de desenvolupar una sèrie d'inversions per a la ciutat. Amb el Pla d'acció municipal (PAM) com a full de ruta, i amb més de 500 objectius diversos per assolir, el rumb de la nau va canviar a causa de la **covid**. El *Pla de reactivació econòmica i social*, batejat com *Reactivem Reus*, n'és la manifestació pràctica a nivell de gestió.

La majoria de 15

Pellicer va engegar el juliol de 2019 el seu **tercer mandat** al capdavant de l'Ajuntament de Reus. Ho va fer uns dies més tard que la resta d'alcaldes del país, perquè per culpa d'una denúncia del candidat de Vox als comicis es va haver de repetir el ple d'investidura i el seu nomenament. Malgrat aquest peculiar episodi, el batlle reusenc ha tingut, fins ara, un mandat prou plàcid. La pandèmia no ha estat capaç de desestabilitzar el govern actual.

La majoria de 15 regidors de Junts, Esquerra Republicana i Ara Reus ha donat aire a Pellicer, acostumat fins llavors a fer equilibris per liderar la gestió política de la ciutat. L'acord, això sí, es va fer esperar. Esquerra, liderada per l'actual vicealcaldessa Noemí Llauradó, va explorar un pacte amb socialistes i cupaires que no va prosperar. El final ja és conegut: un pacte nacional entre Junts i els republicans va fer que Pellicer iniciés el seu tercer mandat i Llauradó fos la nova presidenta de la Diputació de Tarragona.

La gestió municipal

Les eleccions municipals del maig de 2019 van atorgar un paper clau als republicans.

Totes les opcions de govern que es contemplaven eren a les seves mans. ERC va passar de dos a sis regidors, i d'aquesta manera van contribuir a la possibilitat d'apuntalar Pellicer. Ara Reus també va sumar els seus dos electes al nou cartipàs. Així doncs, el govern va assolir 15 d'un total de 27 regidors. De fet, Pellicer no tenia la majoria del ple des que va trencar l'acord amb el PP d'Alícia Alegret, l'any 2014.

L'alcalde del PDeCAT ha afrontat aspectes clau de la gestió política de la ciutat des de la comoditat de tenir una majoria sòlida al plenari municipal. Pocs dies després de formar el nou govern, posem per cas, es van aprovar els acords per a un **nou contracte de neteja viària i recollida de brossa**. Aquesta ha estat una de les qüestions que ha sacsejat la política municipal en els últims anys; i Pellicer sempre ha tingut l'oposició frontal de la CUP a les seves propostes.

Pressupostos i ordenances

El 31 de desembre de 2019 s'acabava el contracte amb Fomento de Construcciones y Contratas (FCC); finalitzava la segona pròrroga i no es podia ampliar, i el consistori només podia establir un nou contracte. Així, es van haver de presentar al ple les bases per aquesta nova licitació. El concurs l'ha guanyat Valoriza, tot i el recurs interposat per l'encara prestadora del servei, FCC. El nou contracte, amb tot, resta per formalitzar-se.

A banda, l'octubre de 2019, la **regidora d'Hisenda, Mariluz Caballero**, va exposar l'expedient d'ordenances fiscals, amb un notable **increment dels impostos** per als contribuents. Les ordenances fiscals del municipi no es tocaven des del 2011.

En aquesta ocasió, va arribar una de les **demonstracions de força** del govern de Pellicer, que va aprovar ordenances i comptes amb l'oposició en contra (excepte en alguns punts, per separat). A banda de les crítiques de l'oposició, hi va haver plataformes veïnals que van iniciar recollides de signatures contra les mesures de Caballero. Però tot i aquests moviments, la majoria al ple els va estalviar els problemes que hagués comportat una mesura com aquesta en l'anterior mandat.

La regidora del ram va resoldre totes les al·legacions presentades per les forces de l'oposició i entitats del teixit associatiu reusenc. ?Es queixen que no els hem escoltat, però cap de vostès m'ha vingut a veure al despatx en dos mesos?, va criticar Caballero dels altres grups del ple.

L'episodi del Carrilet

El dimecres 5 de febrer de 2020 es va destapar la capsa dels trons. El **regidor d'Empresa i Ocupació, Carles Prats**, va avançar el tancament del **Mercat del Carrilet**, previst per Sant Pere d'enguany. ?No és viable?, es va apuntar. Durant molt de temps, el govern va estar treballant per trobar un operador privat que exercís de promotor de les obres que contemplaven l'enderrocament progressiu de l'actual equipament i la construcció d'un de nou. Aquestes negociacions no van donar resultat. Com a solució, el regidor va proposar als paradistes que es trasl·ladesin als mòduls buits del Mercat Central. Però això no va satisfer els comerciants, totalment contraris al tancament de l'equipament del Carrilet.

Les reaccions no es van fer esperar. Els partits de l'oposició i els propis paradistes van fer pinya contra el tancament. Si fins aquell moment l'equip de Junts, ERC i Ara Reus havia patit més aviat poc, el futur de l'equipament ha estat potser el que més maldecaps els ha portat. La resposta ciutadana va incomodar el consistori. Sigui com sigui, el fet és que Pellicer va acabar anunciant, el passat 27 de gener, que el mercat seguirà obert fins al 2024 per preservar els llocs de treball dels paradistes en un context econòmic tan delicat com l'actual. ?El govern no pot assumir el tancament de 14 parades d'un mercat ni tampoc l'eliminació de 25 llocs de treball que són molt importants per mantenir l'economia de moltes famílies?, va assenyalar l'alcalde.

Aquest juliol de 2021, Pellicer, Llauredó i la **regidora d'Urbanisme, Marina Berasategui**, van anunciar el seu projecte per a la transformació de la zona sud de la ciutat, que inclou el barri del Carrilet. Aquesta contempla la construcció d'un "punt de venda de producte fresc i de proximitat".

La vicealcaldessa, en exposar-lo, va apuntar que ?en podríem dir mercat?.

Més enllà d'afers puntuals, com el del contracte de la brossa o el ja comentat futur del Carrilet, el govern ha centrat gran part de la seva acció política en combatre els efectes de la pandèmia entre els reusencs. Sota el lema *Reactivem Reus*, va ser al maig de l'any passat quan també amb el **suport de l'oposició i del teixit local** es va presentar el pla per reactivar l'economia de la ciutat. Va recollir un seguit de mesures pressupostades en 4,5 milions, la més celebrada de les quals ha estat la posada en marxa dels **Bons Reus**, els descomptes que s'han pogut usar en comerços del terme durant diverses campanyes. Altres municipis, com Cambrils, han adoptat la mesura per fomentar el consum.

En la presentació del pla, Llauredó va establir que els objectius d'aquest eren "corregir la desacceleració econòmica i donar resposta a les demandes socials". Un segon document, presentat ja enguany, ha donat continuïtat a les accions plantejades mesos enrere, i n'ha establert de noves. En una recent entrevista concedida a Reusdigital.cat, la vicealcadessa va fer balanç de l'execució de **Reactivem Reus**. "Ens vam pensar, passat l'estiu de 2020, que la cosa milloraria i no va ser així. Les mesures dutes a terme, per tant, potser van tenir un abast limitat en el temps. Ara, en conseqüència, estem planificant per anar a l'arrel del problema. Hi ha molta gent a l'atur, i l'ocupació és clau. Cal construir una solució de llarg abast".

La ciutat, a una dècada vista

Llauredó va fer aquesta anàlisi durant una conversa que va tenir lloc poc després de la presentació en societat del fòrum ciutadà del pla de ciutat **Reus horitzó 32**. Es tracta d'una eina estratègica amb la qual el govern (i Esquerra, en particular) vol contribuir a establir les bases de futur de la capital del Baix Camp, amb un horitzó de **10 anys**. En la presentació als mitjans, Pellicer i la vicealcadessa van apel·lar a la participació ciutadana per concretar les accions concretes d'un document que ha d'estar enllestit poc abans de la cita electoral de 2023, sigui això volgut o no.

L'oposició no ha criticat tant la confecció del pla com els criteris que s'han seguit a l'hora d'escollir les **200 persones integrants del fòrum** ciutadà encarregat de debatre els objectius de futur de Reus.

Si es té en compte l'aplicació dels plans anteriors que van impulsar altres governs, i en un context tan incert com el que tenim, sense saber si els efectes de la pandèmia aniran aviat a menys, Reus horitzó 32 pot interpretar-se com el llegat polític de l'equip de Pellicer. En un parell d'anys en **coneixerem les línies mestres i els detalls**, tot plegat a les portes d'unes eleccions que segons sembla el PSC ja ha començat a preparar, tot reivindicant-se com "l'alternativa" al batlle.

El cert és que de cara al 2023 hi ha no poques incògnites. Al govern, posem per cas, **Pellicer manté el silenci sobre el seu futur**. Si es presenta, caldrà veure si és en coalició amb Junts per Reus (on **Montserrat Vilella i Teresa Pallarès** podrien competir per ser candidates) o amb el PDeCAT. L'escenari posterior potser també dependrà del context nacional, de l'èxit (o no) de la taula de diàleg i del pes que figures de la ciutat i del Camp puguin tenir al país i a l'estat.